

Kopogtassunk az ajtón!

Erzsébet és Mária találkozása gyöngéd és bensőséges ünneppé nőtte ki magát Zakariás házában. A fiatal rokon fölkeresi az idősödő rokont, és kiderül, hogy mindketten gyermeket várnak.

Mondhatjuk, hogy Zakariás házában először a ház külső ajtaja, külső kapuja nyílt meg. Palesztinában is minden kis háznak volt udvara, amelyet kőfal vesz körül. A látogató, a vendég, vagy a rokon a falba épített kapun kopogtat, majd átlépi a küszöböt. Örömteli (evangéliumi) találkozás történik a két várandós édesanya között.

Ami ott, Zakariás és Erzsébet házában, otthonában történt, az történik most a mi adventi várakozásunk idején is. Megnyílik a második, a belső ajtó – szívünk-lelkünk ajtaja. A mi ajtónkon Jézus kopogtat. Mi pedig örömmel fogadjuk, és engedjük be őt hozzánk. Ő belép a mi életünkbe, mi belépünk az ő életébe. Köszöntjük is egymást, amint Erzsébet és Mária is tette. Örülünk is a találkozásnak.

Végül várakozunk mi is – mint Erzsébet és Mária – az adventi időben négy héten keresztül azért, hogy megtörténjen a találkozás.

„Mária még ott maradt három hónapig, azután hazatért” (vö. Lk 1,56). A két asszony várakozása tevékeny készüllet volt a szülésre. Erzsébet és Mária így példakép a tevékeny várakozásban. Szemlélhetjük a Boldogságos Szűz Mária, a fiatal édesanya hitét és Istenbe vetett bizalmát, amely bennünket is fölemel, bátorít, és magával ragad. Értékeljük Mária bátorságát, így bennünk is az ő példájára az advent időszakában föllobbanhat az Istenbe vetett hit és bizalom. Mária az Isten szavára, ígéretére épít, s ez több mint emberi garancia.

Urunk, Jézus! Te minden nap jössz hozzánk, és kopogtatsz szívünk ajtaján. Édesanyád, Mária is benyitott Erzsébet és Zakariás háza kapuján. Most, az adventi készüllet idején vegyem észre érkezésedet, halljam meg hangodat, ismerjem meg arcodat és reményteli, örvendező szívvel készüljek a veled való találkozásra! Ámen.

Tóth Miklós, Rábatamási

